

[Kofod-Svendsen]

brevveksling, som fandt sted i perioden fra november 1987 til begyndelsen af marts 1988, gik noget over et år, inden Kommissionen yderligere lod høre fra sig. Det synes jeg også kan fremkalde nogen overvejelse, men jeg finder ikke, det mest afgørende nu er at dissekere mere i fortiden. Det, det handler om nu, er, at vi siger, at de beløb, som er indbetalt, ikke skal tilbagebetales, og at vi så med næste forslag skal finde en handy måde at få det beløb, der forfaldt efter dommen, ind på.

Dér, hvor jeg mener der er et problem, er med hensyn til de knap 300 mio. kr. i restance. Dér må vi finde en løsning, så de beløb, der skulle have været betalt, også bliver indkrævet. Jeg mener virkelig, det er et moralsk problem, hvis de, der har smølet med indbetaling af forfaldne beløb, slipper, mens de, der har betalt rettidigt, kommer til at betale. Jeg vil meget stærkt gentage, hvad jeg før har sagt til regeringen, at vi må finde en løsning med hensyn til de knap 300 mio. kr., så vi får fuld ligestilling.

Men ellers er det, som flere ordførere var inde på, sådan, at de betalte ambibeløb igen er blevet væltet over på priserne og dermed på forbrugerne, så vi har alle været med til at betale det bidrag, hvad der også var sigtet, for at vi kunne forbedre konkurrenceevnen, hvilket igen har været til gavn for os alle sammen. Også de virksomheder, som især har været importører, har indirekte haft fordel af, at vi har fået den vækst, så den politiske og økonomiske virkning har været god og rigtig. Nu må vi håndtere dommen på den rigtige måde. Dér synes jeg at regeringen anviser en forstandig vej.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som har givet deres tilslutning til dette lovforslag, herunder også til de ordførere, som har meddelt, at de ikke vil lægge hindringer i vejen for, at regeringen kan lave denne nødvendige opfølgning af den dom, der er afsagt i spørgsmålet om arbejdsmarkedsbidrag. Dette lovforslag fastlægger en særlig procedure med hensyn til behandling af krav, der måtte blive fremsat om tilbagebetaling af indbetalt arbejdsmarkedsbidrag eller om erstatning for tab lidt som følge af ambiordningen.

Det, lovforslaget foreskriver, er, at begæring om tilbagebetaling m.v. indgives til den pågæl-

dende skatteregion, der behandler kravet om tilbagebetaling, at sagen herefter videresendes til Told- og Skattestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen, og endelig at styrelsens afgørelse herefter kan indbringes for domstolene. Det er altså i sidste instans domstolenes afgørelse, om der er grundlag for tilbagebetaling.

Jeg vil gerne understrege, at det er regeringens opfattelse, at der ikke kan blive tale om tilbagebetaling af tidligere indbetalt arbejdsmarkedsbidrag, men igen – det er selvfølgelig i sidste instans domstolene, der afgør det spørgsmål.

Men det er vigtigt her at sætte en tyk streg under, at EF-Domstolen ikke har taget og heller ikke skulle tage stilling til dette spørgsmål. I en tidligere sag fra EF-Domstolen fastslog denne, at spørgsmål om tilbagebetaling af afgifter, som Domstolen har fastslået er opkrævet i strid med Fællesskabsretten, skal behandles efter national ret, og heri ligger en anerkendelse af det princip i dansk ret, at tilbagebetalingskrav bl.a. afskæres i det omfang, den afgiftspligtige har overvæltet afgiften på næste omsætningsled.

EF-Domstolen fastslår, at arbejdsmarkedsbidraget var en omsætningsafgift, og i dette EF-retlige begreb ligger jo netop, at afgiften er overvæltet.

Hertil kommer, at et eventuelt tilbagebetalingskrav må ses i lyset af de generelle lempelser, der blev gennemført i forbindelse med ambiordningens indførelse, lempelser, som betød, at gamle arbejdsgiverbidrag til en meget anseelig sum blev ophævet. Totalt set blev der jo ophævet arbejdsgiverafgifter for et væsentlig større beløb, end arbejdsmarkedsbidraget androg. Der blev nemlig ophævet gamle arbejdsgiverafgifter for 12 mia. kr., mens det nye arbejdsmarkedsbidrag kun indbragte 9 mia. kr. på årsbasis.

Ingen kan derfor være i tvivl om, at ordningen som helhed har været en betydelig fordel for de danske virksomheder. Ikke desto mindre kan vi selvfølgelig imødesee, at en og anden virksomhed vil stille krav om tilbagebetaling, og det, dette lovforslag har til formål, er at sikre en hensigtsmæssig og ensartet behandling af krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag.

Forskellige ordførere har stillet nogle spørgsmål i relation til den procedure, der er